

[Christmas Møller.]

hvorledes den nuværende Regering og den daværende Regerings Socialministers Arbejdsudvalg arbejdede ogsaa med inden for Landbruget baade at skabe en Omlægning af Produktionen, som kunde være værdifuld for Landbruget selv, og at skabe Beskæftigelse til en Del arbejdsløse. Hvis den højtærede Landbrugsminister nu virkelig vil komme og sige, at dette er forkert, synes jeg, vi paa en ganske anden Maade maa have Besked fra Ministeren.

Første Næstformand (Vanggaard): Den højtærede Landbrugsminister har Ordet.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg vil gerne gentage over for det ærede Medlem, at jeg har hverken her eller nogen Sinde tidligere lagt Skjul paa, hvad min Opfattelse er paa dette Omraade. Jeg tror ikke det fjerneste paa — og det føler jeg mig overbevist om, at Flertallet af Landboere vil give mig Ret i —, at den Fremgangsmaade, det ærede Medlem her har givet Udtryk for, vil give mere Beskæftigelse og Arbejde i Landbruget — tværtimod.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Elgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Elgaard: Der er desværre ingen Tvivl om, at inden for en Del af den Ungdom, der har været beskæftiget med Landbrugs-erhvervet, er der i disse Aar vokset en Haabløshed frem med Hensyn til, om dette Erhverv kan rumme en Fremtid for dem. Der er desværre heller ingen Tvivl om, at unge fra Landkommunerne i et ikke ringe Antal er flyttet ind til Byerne, det er en Kendsgerning. Naar den højtærede Landbrugsminister nu siger, at Undersøgelsen viser, at af de arbejdsløse er den Del, der er mellem 18 og 24 Aar, saa ringe, at det ikke spiller nogen afgørende Rolle i selve Spørgsmaalet om Arbejdsløsheden, saa vil jeg ikke bestride dette, for jeg har ikke set dette Materiale, men kunde Ministeren ikke finde en Forklaring paa dette, kunde det ikke tænkes, at de unge, som er rejst fra Landkommunerne ind til Byerne, har skubbet ældre Arbejdere ud inden for Arbejdsmandsomraadet i vore Byer og derfor faktisk og reelt alligevel indeholdes i det samlede Arbejdsløshedstal, selv om man ikke bestemt kan paavise det for disse Aargange?

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Valdemar Thomsen: Den højtærede Landbrugsminister kan vel ikke for Alvor mene, at det er at snakke udenom, naar vi ønsker at stille Ændringsforslag, hvorved Tilskud ændres til Rentesænkning. Jeg kan i den Henseende henholde mig til mine Udtalelser fra i Gaar, hvori vi erkender, at det er Regeringen, der maa føre an, og at vi derfor ikke paa Forhaand vil afvise de foreliggende Lovforslag. Men jeg føjede til, at Regeringens Fortid forpligtede i den Grad, at Afsnit I i Lovforslaget ikke kan være Regeringens sidste Ord angaaende Rentespørgsmaalet. Ministeren kan ikke stille det op, saaledes som han her gør: Vil man være med, eller vil man ikke? Ja eller Nej? Vi vil være med til at forhandle, og vi haaber, Ministeren i alt Fald vil vise det Hensyn at se paa fornuftige Ændringsforslag.

Siden det ærede Medlem Hr. Hasle stiller sig op som Ekspert i Valutaspørgsmaal, vil jeg gerne spørge det ærede Medlem, hvad der efter hans Mening har mest Betydning for et Lands Erhvervsliv og for et Lands Befolkning: at Mønten staar i et fast Forhold til Guld eller i et fast — eller nogenlunde fast — Forhold til Vareværdien.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Efter Debatten mellem den højtærede Landbrugsminister og mig kan jeg altsaa fastslaa, at den højtærede Landbrugsminister er af den Opfattelse, at Dyrkning af Roer og Kartofler giver flere Foderstofenheder og giver mere Arbejde. Endvidere: at en ministeriel Kommission med 2 af de nuværende Mini- stre som Medlemmer har tilraadet at gaa fra Korndyrkning til Kartoffel- og Røedyrkning. For at opnaa dette har de tilraadet en Korntold paa det Grundlag, til- sigtende at skabe bedre Vilkaar for Land- bruget og mere Efterspørgsel efter Arbejde. Nu kommer Landbrugsministeren og siger, at noget saadant tror han aldeles ikke paa. Det maa derfor virkelig være rimeligt og naturligt at sige til den Regering, som var saa overordentlig utilfreds med, at det høje Landsting for et Par Dage siden stemte nogle Lovforslag ned: Maa vi saa